

نویسنده: ملک آل کیهوری (Malek al khoury).
منبع و تاریخ نشر: کریدل «2025-01-22».
برگردان: پوهندوی دوکتور سیدحسام «مل».

سوریه، جایی که نتانیا هو و اردوغان به هم نزدیک می شوند

*Syria, where Netanyahu and Erdogan
converge*

جاه طلبی های همپوشانی آنکارا و تل آویو در سوریه نشان دهنده همگرایی
منافع است و از فروپاشی این کشور برای تغییر شکل منطقه به نفع خود
استفاده می کند.

*Ankara and Tel Aviv's overlapping ambitions in Syria
reveal a convergence of interests, exploiting the country's
collapse to reshape the region in their favor.*

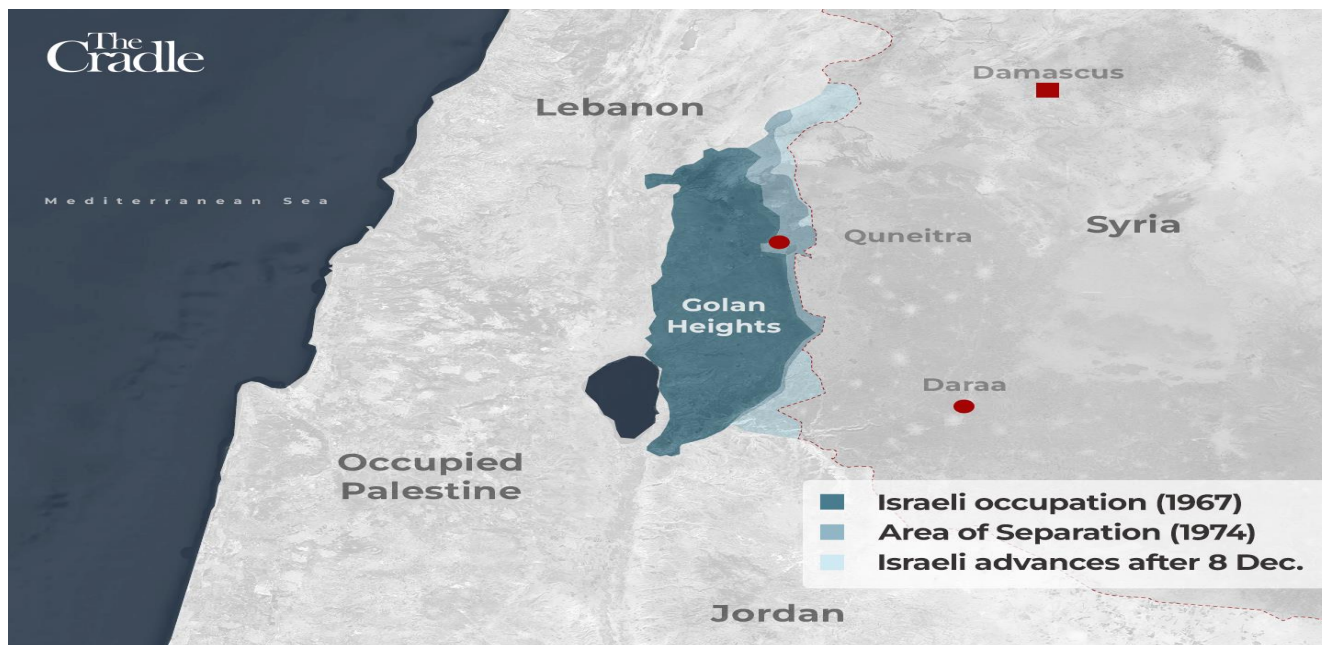

عکاسی توسط کریدل

جنگ اخیراً متوقف شده اسرائیل علیه غزه، جاه طلبی‌های دولت بنیامین نتانیا هو، نخست وزیر اسرائیل را برای گسترش دامنه قلمروی این کشور اشغالگر در فلسطین و منطقه گسترده تر آشکار کرده است.

این انگیزه در بحبوحه بحث های داخلی بر سر هویت دولت به اصطلاح یهودی صورت می گیرد - بحثی که خیلی قبل از عملیات سیل الاقصی در سال 2023، در جریان بن بست نتانیا هو با دیوان عالی آغاز شد و تا امروز ادامه دارد.

نیات تل آویو به سرعت به عمل تبدیل شده است. دولت عزم خود را برای اشغال مجدد غزه نشان داده، دامنه خود را به جنوب لبنان گسترش داده و بخش های قابل توجهی از کوه هر موم و منطقه قنیطره در سوریه را تحت کنترل خود در آورده است. سیاستمداران و مفسران در اسرائیل آشکارا خواستار گسترش شهرک سازی در این مناطقی هستند که منعکس کننده یک برنامه استراتژیک و ایدئولوژیک طولانی مدت است.

نقشه ای که اراضی سوریه را نشان می دهد که توسط ارتش اسرائیل پس از سقوط دولت قبلی سوریه تصرف شده است .

این اقدامات به شدت با درخواست های مکرر کشورهای عرب و اکثریت مسلمان برای راه حل دو کشوری که اسرائیل را ملزم به عقب نشینی به مرزهای قبل از 1967 می کند، مغایرت دارد. در همین حال، مقامات اسرائیلی همچنان بر برنامه های خود برای تحکیم کنترل بر کرانه باختری و الحاق رسمی بلندی های جولان سوریه ثابت قدم هستند.

محور سوریه پس از اسد

تحولات اخیر در سوریه اشتباهی فزاینده اسرائیل برای توسعه را آشکار می کند. پس از خروج بشار اسد رئیس جمهور سوریه از دمشق در ماه گذشته، اسرائیل گسترده ترین حمله هوایی و زمینی خود را در سوریه از سال 1974 آغاز کرد.

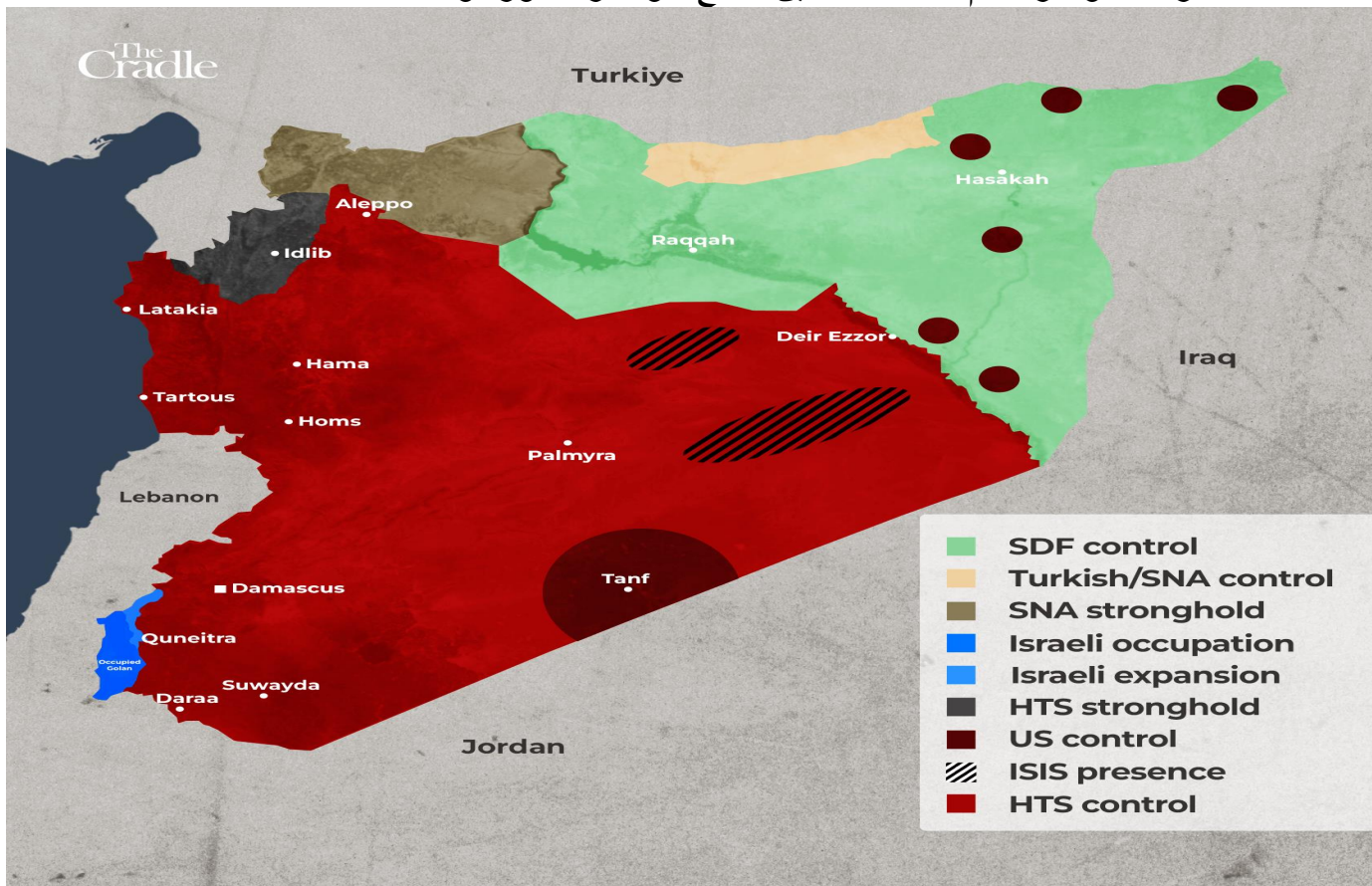
بیانیه های رسمی اسرائیل به طور فزاینده ای به امور داخلی سوریه اشاره کرده است. وزیر امور خارجه اسرائیل کاتز اخیراً مداخله را برای "حفاظت از اقلیت های سوری" مانند کردها و دروزی ها توجیه کرد که نشان دهنده جاه طلبی های استراتژیک گسترده تر است.

رجب طیب اردوغان، رئیس جمهور ترکیه نیز در این باره هشدار داده است که گسترش کنترل نشده اسرائیل می تواند «تا آناتولی» گسترش یابد. دولت از هم پاشیده سوریه این کشور را به منافع مشترک آنکارا و تل آویو تبدیل کرده است.

ماه گذشته، سخنرانی دونالد ترامپ، رئیس جمهور منتخب ایالات متحده، به نظر می‌رسید که آرزوهای دیرینه ترکیه در سوریه را با اشاره به «تسلط غیردوستانه» این کشور، که ترکیه «هزاران سال است» می‌خواهد، تأیید کند. وی همچنین با اشاره به اینکه شورشیان به عنوان نیابتی ترکیه هستند، تصریح کرد: افرادی که وارد شدند تحت کنترل ترکیه هستند. سوریه تقسیم شده.

سوریه به طور فزاینده‌ای به صحنه‌ای برای یک جنگ طناب کشتی ژئوپلیتیکی پراکنده تبدیل شده است. به نظر می‌رسد ترکیه و اسرائیل به جای اینکه به سمت رویارویی مستقیم بروند، حوزه‌های نفوذ را ایجاد می‌کنند. رهبر بالفعل در سوریه، احمد الشراخ (که قبلاً با نام ابو محمد الجولانی شناخته می‌شد)، قبلاً به اسرائیل در مورد قصد خود برای اجتناب از درگیری اطمینان داده است و به ترجیح همزیستی بر رویارویی اشاره کرده است.

این رقابت منعکس کننده منافع بین‌المللی گسترده تری در جغرافیای استراتژیک سوریه است، پیوندی حیاتی در قلب شام که خلیج فارس، ترکیه، آسیا و اروپا را به هم متصل می‌کند. طی سال‌ها، بازیگران قدرتمندی از جمله ایران، روسیه، آمریکا و اسرائیل مداخله کرده‌اند و هر کدام به دنبال تامین منافع خود در کشور بوده‌اند.

نقشه‌ای که توزیع کنونی کنترل را در سراسر سرزمین‌های سوریه نشان می‌دهد.

ترکیه برای نمایش قدرت خود به شدت به افراط‌گرایان هیئت تحریر الشام (HTS) وابسته به القاعده تکیه کرده است که به پیروزی‌های نمادین مانند ابراهیم کالین رئیس جاسوسی ترکیه در نماز خواندن در مسجد اموی و هاکان فیدان وزیر امور خارجه ترکیه ختم شده است. دیدار با شرعا بر فراز کوه قاسیون در دمشق.

در همین حال، اسرائیل در حال بررسی ابزارهای خود برای مداخله است. جریان مداوم گزارش‌ها از جنایات جنگنده‌های HTS علیه اقلیت‌ها می‌تواند بهانه‌ای برای دخالت عمیق‌تر اسرائیل فراهم کند.

چشم انداز منطقه ای نتانیا هو

جاه طلبی‌های نتانیا هو به سوریه محدود نمی‌شود. در دیدار نیویورک با اردوغان قبل از 7 اکتبر 2023، دور هبر در مورد احیای پروژه خط لوله حیفا-جیهان برای صادرات گاز گفتگو کردند. در حالی که امکان سنجی این ابتکار نامشخص است، اما نشان دهنده علاقه متقابل آنها در بهره برداری از جغرافیای سوریه است.

نتانیا هو همچنین همواره بر لزوم کنترل کرانه باختری به عنوان بخشی از چشم انداز خود برای تحکیم یک "دولت یهودی" تاکید کرده است. درخواست‌های اخیر در داخل اسرائیل برای بازپس‌گیری سینا و حفظ مواضع استراتژیک در جنوب لبنان، بر دستور کار گسترده‌تری برای گسترش نفوذ تحت پوشش حمایت از اقلیت‌ها تاکید می‌کند.

این استراتژی که گاهی به عنوان «اتحاد اقلیتها» در نظر گرفته می‌شود، موضوعی تکراری در سیاست کشورهای اشغال‌گر غرب آسیا است. ترکیه نیز از جنبش‌های فرقه‌ای برای گسترش دامنه خود استفاده کرده است.

پرچم‌های ترکیه در شمال لبنان به اهتزاز در می‌آید، در حالی که جنگنده‌های HTS در دیرالزور سوریه رژه می‌روند. ولید جنبلاط، رهبر دروزی‌های لبنان، در کنار آنکارا قرار گرفته است، در حالی که شیخ موفق طریف در اسرائیل از همکاری با تل‌آویو حمایت می‌کند، که منعکس‌کننده منطقه‌ای است که با وفاداری‌های رقابتی و صف‌بندی‌های استراتژیک تقسیم شده است.

مقامات اسرائیلی همچنین همواره خواستار اتحاد با کردهای سوریه شده‌اند، در حالی که فرانسه و آلمان به دنبال ایجاد کانال‌هایی با مسیحیان، کردها و علوی‌های سوریه هستند. این اقدامات هاکان فیدان، وزیر امور خارجه ترکیه را به انتقاد از مداخله پاریس در امور سوریه برانگیخت.

این مانورها بحث‌های داغی را در میان سوری‌ها به راه انداخته است و پلتفرم‌های رسانه‌های اجتماعی به میدان‌های نبرد آنلاین برای بحث در مورد آینده این کشور تبدیل شده‌اند. برخی از حکومت سکولار دفاع می‌کنند، در حالی که برخی دیگر خواهان تقسیم یا دفاع از حقوق اقلیت‌ها هستند.

به گفته اسرائیل هیوم، مقامات اسرائیلی در حال بررسی کنفرانسی برای تقسیم سوریه به کانتون‌ها هستند که بیشتر نشان دهنده علاقه فزاینده تل‌آویو به تغییر شکل مرزهای منطقه است. الی کوهن، وزیر انرژی، یک کنفرانس منطقه‌ای را برای ایجاد ثبات در سوریه پیشنهاد کرده است و ضمن حفظ منافع استراتژیک، خروج اسرائیل را تسهیل می‌کند.

رقابت‌های مدیترانه‌ای

به نظر می‌رسد هدف نهایی نتانیا هو گسترش کنترل اسرائیل در سوریه و استفاده از اتحاد‌های اقلیت برای توجیه مداخله باشد. به طور همزمان، اردوغان قصد دارد از طریق بلوک‌های اسلام‌گرا تسلط پیدا کند و شبکه‌ای پیچیده از منافع رقیب ایجاد کند.

در میان این تحولات، لبنان به عنوان نقطه کانونی برای رقابت‌های مدیترانه‌ای گسترده‌تر ظاهر شده است. اولین سفر رسمی دولت جدید این کشور از قبرس بود که ایتالیا و یونان دعوتنامه‌های اولیه را تمدید کردند. این همزمان با دیدار محمد بن سلمان، ولیعهد سعودی (MbS) با رئیس‌جمهور یونان و امضای یک معاهده راهبردی دوجانبه بود.

پس از سال‌ها کاهش نفوذ در لبنان، عربستان سعودی در واکنش به توسعه ترکیه، نفوذ خود را در این کشور در میان متحدان سنی سنتی خود و سایر فرقه‌ها تجدید می‌کند و سفیر عربستان به‌ویژه با شورای اسلامی علوی در طرابلس دیدار می‌کند و اهمیت خود را بالا می‌برد. در پشت نامزدی جوزف عون، فرمانده سابق ارتش مسیحی به عنوان رئیس‌جمهور جدید لبنان این اقدامات بخشی از استراتژی جدید ریاض در شرق مدیترانه برای خنثی کردن بازی‌های آنکارا برای تسلط است.

رقابت برای سوریه و منطقه وسیع‌تر دیگر محدود به درگیری‌های نظامی نیست، بلکه به یک مبارزه گسترده‌تر برای تسلط اقتصادی و سیاسی تبدیل شده است. سوریه یک کشور کلیدی، هرچند تکه‌تکه باقی خواهد ماند که بین جاه طلبی‌های قدرت‌های منطقه‌ای و جهانی گرفتار شده است.

سطری چند در مورد نویسنده این مقاله :

ملک خوری سمت: استاد و مدیر برنامه فیلم گروه:
گروه هنر ایمیل: mkhouri@aucegypt.edu

بیوگرافی مختصر

ملک خوری استاد مطالعات فیلم در گروه هنر و مدیر برنامه فیلم دانشگاه آمریکایی در قاهره (AUC) است. خوری رئیس سابق گروه هنر (2011 - 2013) و مدیر سابق برنامه فیلم بین سالهای 2008 و 2015 در دانشگاه آمریکایی در قاهره (AUC) است. پروفسور خوری از زمان ورودش به دانشگاه در سال 2008، تلاش‌ها را برای ایجاد یک رشته فیلم در AUC رهبری کرد. این امر در سال 2013 با شکل‌گیری منحصر به فردترین مدرک کارشناسی سینما در منطقه عرب به اوج خود رسید که پایه و اساس قوی و آموزش در هر دو زمینه را فراهم می‌کند. عمل فیلم و همچنین تئوری و تاریخ فیلم. قبل از پیوستن به AUC در سال 2008، خوری برنامه مطالعات فیلم (2000-2008) را کارگردانی کرد و رئیس بخش ارتباطات در دانشکده ارتباطات و فرهنگ (2006-2008) در دانشگاه کلگری در کانادا بود.

جدیدترین پژوهش خوری به بررسی روندهای شرق‌شناسی در گفتمان جریان اصلی غرب در مورد سینمای عرب، و نیز روندهای معاصر در سینمای مصر و عرب و در صحنه فرهنگی عامه عرب می‌پردازد. تحقیقات قبلی حوزه‌های مختلف نقد فیلم فرهنگی را مورد بررسی قرار داده است، از جمله: سیاست فرهنگی در آثار یوسف شاهین، فیلمساز مصری. بازنمایی طبقه کارگر در سینمای کانادا؛ چالش‌های تغییر سیاسی و اجتماعی در رسانه‌های معاصر؛ و مارکسیسم و نظریه فیلم.

آثار و آثار علمی خوری در کنفرانس‌ها و انجمن‌ها به زبان انگلیسی و عربی منتشر و ارائه شده است و در مجلات و نشریات مختلف دانشگاهی، حرفه‌ای و همچنین رایج مورد شناسایی و بررسی قرار گرفته است. آخرین اثر علمی خوری، پروژه ملی عرب در سینمای یوسف شاهین که توسط انتشارات دانشگاه آمریکایی در قاهره در سال 2010 منتشر شد، توسط وزارت فرهنگ مصر به زبان عربی ترجمه و بازنشر شده است: مرکز ملی ترجمه در سال 2014. کتاب‌های علمی قبلی عبارتند از فیلمبرداری سیاست: کمونیسم و تصویر طبقه کارگر در فیلم ملی هیئت کانادا، 1939-1946 (انتشارات دانشگاه کلگری، 2007)، و کار روی پرده: بازنمایی طبقه کارگر در سینمای کانادا (تدوین شده با دارل وارگا، انتشارات دانشگاه تورنتو، 2006). او همچنین فصل‌هایی را برای کتاب‌هایی نوشت، چگونه کانادایی‌ها ارتباط برقرار می‌کنند، ویرایش شده توسط دیوید تاراس، فرینز پانه‌کوک، ماریا باکار جیوا (کالگری: انتشارات دانشگاه کلگری، 2003). دایره‌المعارف فیلم Schirmer (جلد 1)، ویرایش شده توسط بری کیت گرانت (Farmington Hills, MI: Thomson Gale 2006)؛ و باران/باران/مه: فیلم و تلویزیون در اقیانوس اطلس کانادا نوشته دارل وارگا، ویرایش. (کالگری، کانادا: انتشارات دانشگاه کلگری، 2009).

سایر مطالعات دانشگاهی و مقالات خوری در چندین مجله دانشگاهی از جمله مجله بین‌المللی مطالعات معاصر عراق منتشر شده است. مجله مطالعات تطبیقی آسیا، آفریقا و خاور

میانه؛ CineAction؛ فصلنامه مطالعات عرب؛ تاریخ فرهنگ فکری؛ طبیعت، جامعه و اندیشه؛ فصلنامه دانشگاه تورنتو. خوری همچنین برای مجلات عربی فیلم الفیلم (فیلم) و عین علا السینما (چشم روی سینما) و برای مجله اینترنتی مصری اهرم آن لاین نوشت.

خوری همچنین علاقه خاصی به مصنوعات سینماهای رایج مصر و عرب دارد. خوری به طور منظم در چندین ظرفیت سازمانی، اداری و هیئت داوران در جشنواره های مختلف فیلم بین المللی و عربی (تورنتو، کلگری، مونترال، اسماعیلیا، اقصا، اسکندریه و غیره) و انجمن ها و سمینارهای فیلم مشارکت دارد. او در حال حاضر در زمینه های تئوری فیلم، تئوری های مخاطب و استقبال، تحلیل فرهنگی، سینمای عرب و مصر، فیلمساز و ژانرهای فیلم تدریس می کند.

آثار خوری در مجلات مختلف دانشگاهی و حرفه ای بین المللی و در رشته های متعددی مانند مطالعات فیلم (صفحه نمایش؛ مجله تاریخی فیلم، رادیو و تلویزیون؛ مجله مطالعات فیلم کانادا؛ Cinemafrika؛ CineContact؛ Prasasti؛ Wide Screen) بررسی و ارجاع شده است. مطالعات ارتباطی (ژورنال کانادایی ارتباطات)، تاریخ، کار، مطالعات منطقه ای و کانادایی (The Canadian Historical Review؛ مجله مطالعات آفریقای شمالی - حیات، الاهرام، الجمهوریه، اخبار الیوم، المساء، الشروق، المصری الیوم، الیوم السابع، اخبار البوابه، مصر امروز، اخبار الخلیق، سینماتوگراف و غیره.

خوری دارای دکترای ارتباطات از دانشگاه مک گیل مونترال (2000) است. او کارشناسی ارشد خود را در مطالعات کانادا از دانشگاه کارلتون در اتاوا (1997) دریافت کرد و دارای دومیترک کارشناسی در رشته مطالعات فیلم از دانشگاه کارلتون، اتاوا (19) است.

ملک خوری

----- با تقدیم احترامات «2025-01-23»

.....